

VIZITA TOVARASULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN REPUBLICA ARABĂ EGIPET

(Urmare din pag. 1)

dorind să dea un cadru cât mai sărbătoresc acestui eveniment. „Sintem deosebit de bucuroși — ne declarau reprezentanții acestei mari companii industriale — de a avea în mijlocul nostru pe șeful statului român. Sintem siguri că vizita sa în Egipt va fi încununată de succes, constituind încă o dovadă a bunelor relații dintre țările noastre și a dorinței lor de a dezvoltă conținutul cooperarea economică și tehnică.

În această atmosferă a început, miercuri după-amiază, vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu la această uzină situată în periferiul centru muncitoresc din Helwan.

În întâmpinarea oaspetelui, care este însoțit de Ion Pățan, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri și ministrul comerțului exterior, și de Bujor Almășan, ministrul minerelor, petrolului și geologiei, iar din partea egipteană de Mamduh Salem, vicepremier și ministru al afacerilor interne, au ieșit muncitorii de la cea mai puternică combină metalurgică al țării, de la uzinele de locomotive, de la fabrica de produse electrice și alte întreprinderi.

Sint mii și mii de oameni care aclamă, salută cu entuziasm pe conducătorul de partid și de stat al țării noastre. În această atmosferă de puternică însuflețire, expresie vie, emoționantă, a prieteniei strinse care leagă cele două popoare în lupta lor pentru pace și progres social, împotriva imperialismului, este străbătut Helwanul, al cărui însoțitor permanent sînt apele măiestruoase ale Nilului. De o parte și de alta a mînenului fluviu se profilează cozurile fumegante a numeroase întreprinderi, halele unor mari uzine, silurile blocurilor de locuințe nu de mult terminate. Ele oferă o imagine amplă a dezvoltării pe care a luat-o mica așezare astăzi dată, a locului important pe care îl ocupă în economia națională egipteană. „Egiptul este un dar al Nilului” — glasul străvechiului dicton, născut din realitățile istoriei multimilenare a acestui mare curs de apă, simbol al unității și solidarității țării, putem spune, parafrazînd, că Egiptul de astăzi este un dar al muncii hardice a poporului său. De aici pleacă sute de mii de tone de materii și fontă necesare progresului economic al țării, zeci de tipuri de mașini și utilaje.

În acest concert industrial și-au găsit locul firesc și utilaje românești combinate metalurgice din Helwan din unul din obiectivele egiptene unde ele pot fi întâlnite.

Uzinele de autocamioane, autobuze și tractoare care ne surprind și unde urmează să fie inaugurate astăzi linia de asamblare a tractoarelor românești U 650-N constituie un exemplu al caracterului fertil al colaborării economice și tehnice româno-egiptene.

Careli român sînt așteptați aici, la „El Nasr” — în acordurile unor melodii populare românești — atît de emoționante pe aceste meleaguri, de o mare multitudine de muncitori. Prefetind-se văd portretele președintelui Nicolae Ceaușescu și ale președintelui Anwar Sadat, drapelul celor două țări prietene, urări de salut.

Ne aflăm la un complex industrial, care se întinde pe o suprafață de circa 120 de hectare, unde sînt desfășurate activitatea circa 8 000 de muncitori. În fata unei mari machete, directorul general al societății „El Nasr”, inginerul Adel Gazarin, înfățișează pe scurt istoricul acestei întreprinderi, direcțiile principale ale activității sale. În șapte mari hale se produc și se asamblază autobuze, camioane, tractoare, motoare Diesel, părțile lor componente fiind, în prezent realizate, aici, în proporție de circa 85 la sută. Cea mai veche dintre secții, cea de autobuze, a început să fie construită în anul 1959, dată care reprezintă nu numai momentul nașterii unei întreprinderi industriale din țară, ci și debutul fabricării unei serii întregi de produse de mare importanță pentru economia națională. Apariția lor într-o țară nevoită cu ani în urmă să importe aproape toate produsele industriale, constituie o dovadă edificatoare a importanței transformării petrecute în Egipt după revoluția din luna iunie 1952, a eforturilor depuse de poporul egiptean pentru continuarea înfloririi a țării sale. Vechilor secții ale uzinei li se adaugă alte secții noi. Unele proiecte, ca de exemplu inaugurarea procesului de asamblare a tractoarelor fabricate în cooperare cu țara noastră, sînt realizate, datorită nivelului tehnic atins de marea uzină, a colaborării fructuoase cu partenerii ei, într-un ritm foarte rapid. Acest fapt este deosebit de evident în cazul de față. Deși de la semnarea contractului între întreprinderile de comerț exterior „Autotractor” din Brasov și Compania „El Nasr” au trecut numai trei luni și jumătate, linia de asamblare este gata să livreze aceste milioane de tractoare, care se bucură de o înaltă apreciere în Egipt.

te bine cu prietenii noștri români — ne declară Hamdi El Buleki, șeful controlului tehnic al liniei de asamblare. Deși sint aici de puțin vreme, ei au reușit să se adapte foarte mult de noi, să ne înțeleagă și să ne sprijine din toată inima în importanta obligație pe care o avem de a livra țării noi tractoare de înaltă calitate.

Invitat de către gărde, tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți oaspeți vizitează halele de prelucrare mecanice, motoare-Diesel, autobuze și tractoare. Conducătorul partidului și statului nostru este înțelesimint cu căldura sentimentelor de prietenie, izvorite din legăturile de solidaritate muncitorească dintre cele două țări, de unitate militantă dintre cele două popoare. Intindrindu-se cu muncitorii aflați în plin proces de producție, stăpînind complicate agregate și utilaje, sint tot atitea momente care vorbesc de la sine despre considerația și respectul de care se bucură tovarășul Nicolae Ceaușescu, România socialistă, pe care oamenii muncii egipteni au simțit-o mereu alături, în bătăliile lor pentru cucerirea unei reale independențe, pentru făurirea unei patrii noi, în eforturile depuse pe drumul transformărilor economice și sociale pe care se află astăzi angajată Republica Arabă Egipt.

Muncitorii și specialiștii secțiilor arată cu mîndria izvoartă din satisfacția muncii lor, produsele de înaltă tehnicitate realizate de ei, dovadă elocventă a capacității creatoare a unui popor stăpîn pe destinele sale. Conducătorul partidului și statului nostru urmărește diferitele faze ale procesului de producție, examinează unele dintre piesele complexe realizate aici, strînge cu căldură mîinile făuritorilor lor. Eșind lucrul pentru câteva clipe, el se adresează muncitorilor se îndreaptă spre locul unde poșesește tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresîndu-i cuvinte de salut, emoționante prin sinceritatea și simplitatea lor. Încercîndu-l cu mîndria dragostei, cu bucuria de a-l cunoaște personal întipărită pe fețele lor. Ai sentimentul că te află acasă, pe meleaguri românești, graul sentimentelor de prietenie recunoscută diferența de limbă și nici distanțele care separă cele două țări și popoare unite prin năzuințe comune. Iată-l pe unul dintre muncitori, care, ca alții alții, poartă în mîin o placardă luată de la locul de muncă, unde în locul cifrelor și diagramelor, a scris cu creta: „Bine ați venit, Nicolae Ceaușescu”. „Sint Mohammed Issa și sint foarte fericit de această vizită a unui mare prieten și spate al poporului meu, ne spune el, sint foarte bucuroși că îl avem în mijlocul nostru pe Nicolae Ceaușescu, pe care îl pretuim și îl stimăm. Ce pot să spun mai mult decît că sint foarte fericit că trăiesc un asemenea eveniment.”

Ca el sint tot cel care a transformat drumul parcurs de conducătorul partidului și statului nostru într-un adevărat culoar viu al prieteniei. Este o multime impresionantă, care aplaudă și aplaudă, în aplaudă „Ceaușescu — Ceaușescu” ce nu conțene, acoperind vîntul mașinilor. În sîrul acestor secvențe grațioare ale vizitei, reține atenția un alt moment deosebit: tovarășul Nicolae Ceaușescu este invitat de către muncitorii să declanșeze comanda de ridicare de pe bandă a motorului Diesel care poartă numărul 13 000.

În aceeași atmosferă însuflețitoare se parcurge, pe fluxul tehnologic, într-o hală a uzinei, banda de montaj la care pînă acum sint gata să pornească primele tractoare asamblate din piese românești. Sint clipe simbolice, de neuitat, subliniate de uralele tuturor celor prezente. Mîndria, aclamațiile, salutările ridicînd brațele. Din toate părțile se întind sute de mîini spre tovarășul Nicolae Ceaușescu, în jurul cărui mulțimea a devenit atît de densă, încît pare o adevărată falăuză omenească.

Ca o încununare a acestui emoționant întîlnire, are loc un miting spontan al prieteniei româno-egiptene. Nu a fost ridicată o tribună specială, ci, simplu, firesc, imensa hală s-a transformat într-un amfiteatru viu, muncitorii ocupînd pînă la refuz spațiile dintre mașini, sau, înalindu-se în grupuri compacte deasupra utilajelor, pînă aproape de plafonul imensei hale care vibrează de ovații.

Deschizînd machetele, directorul general și societății, Adel Gazarin, a arătat că, pentru colectivul de muncă al uzinei, vizita conducătorului partidului și statului nostru constituie o mare cîrmă.

În numele administrației fabricii, în numele muncitorilor — a spus vorbitorul — salutăm pe Excelența Voastră, oaspete de vază al Republicii Arabe Egipt, reprezentant al poporului român luptător pentru progres și pace. Expriindu-și bucuria de a putea informa tovarășul Ceaușescu că uzina înregistrează o nouă pagină de istorie în legătură cu cooperarea fructuoasă dintre România și Republica Arabă Egipt, vorbitorul a subliniat importanța acestei cooperări, satisfacția pentru posibilitatea de a coopera cu țara noastră, de a face un schimb de experiență în acest domeniu.

În continuare, vorbitorul a spus: Deschiderea acestei linii a tractoarelor românești este o expresie a cooperării noastre, între popoare iubitoare de pace, pe baza dreptății, pentru ridicarea nivelului de viață. Noi, aici, în Egipt, dorim foarte mult o cooperare de acest fel, pentru pace și fericire. Dorim să vă arătăm Excelență că sintem bucuroși de industrializarea țării noastre, care aduce foarte mari transformări în binele ei. Arătînd că opera de industrializare constituie o acțiune de luptă împotriva imperialismului, într-o perioadă cînd poporul

egiptean se află în plină dezvoltare, vorbitorul a spus: Vom face totul ca să fim alături de conducătorul nostru, Anwar Sadat.

Trăiască prietenia româno-egipteană!

A luat, apoi, cuvîntul, Hassan Abd El-Fattah, subsecretar de stat la Ministerul Industriei, care a spus: Sintem foarte bucuroși să vă primim astăzi, aici, în această cetate a industriei noastre, pe dumneavoastră, oaspete de onoare al poporului nostru, președintele Consiliului de Stat al României prietene.

Vă informăm că fabricăm primul tractor românesc pe teritoriul nostru. Folosesc acest proces să ne exprimăm bucuria pentru cooperarea cu România, cooperare care reprezintă o acțiune foarte importantă pentru noi. Apreciem eforturile specialiștilor români de a ne ajuta să punem în producție noul tractor. Sintem, de asemenea, foarte fericit să vă arătăm că industria noastră va fi un mijloc de cooperare continuă între popoarele români și egiptean.

Arătînd că acțiunile de cooperare egipteano-române se vor extinde și în domeniul fabricării unor mijloace de transport, vorbitorul a afirmat că specialiștii egipteni studiază multe forme de cooperare în domeniul construcției de mașini.

În încheiere, el și-a exprimat dorința de a se continua colaborarea între specialiștii egipteni și români.

Primit cu entuziasm aclamațiile, în cuvîntul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU.

Cuvintele sale înflăcărate sint deseori întrerupte de tumultul aplauzelor, al glasurilor care scandează minune în șir — „Ceaușescu-Ceaușescu”.

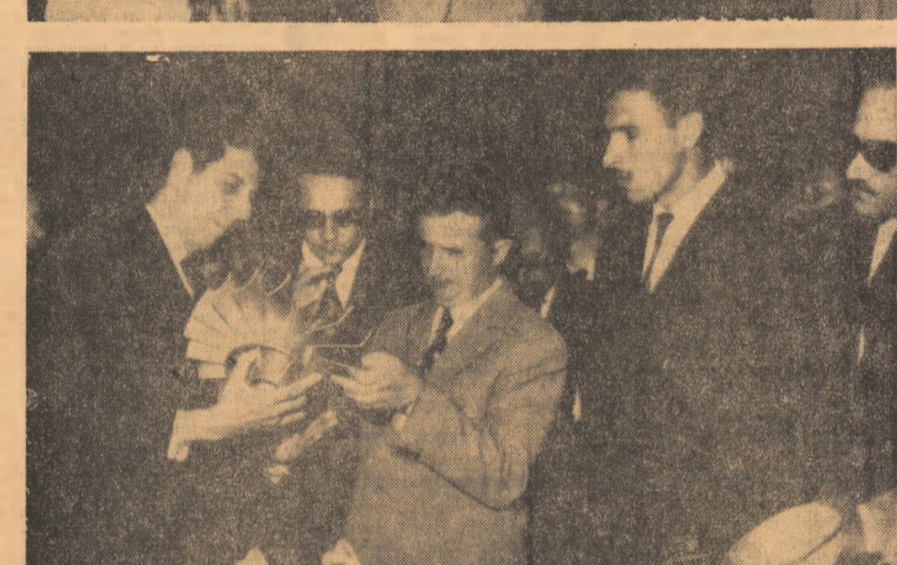
Conducătorul partidului și statului nostru răspunde cu căldură acestei impresionante mărturii a prieteniei româno-egiptene. Muncitorii își iau rămas bun de la tovarășul Nicolae Ceaușescu, însoțindu-l în grupuri „om-parte” către perilele uzinei, și trecîndu-l cu urale și lozinci în cinstea sa, a României socialiste, a legăturilor de solidaritate care unesc cele două popoare.

Încalînd în cartea de onoare a uzinei, tovarășul Nicolae Ceaușescu releva: „Ne-a făcut mare plăcere să vizităm secția de tractoare a Uzinei „El Nasr” — simbol al colaborării și cooperării fructuoase care se dezvoltă între România și R. A. Egipt.

Urm muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor secției succesive cit mai mari în activitatea lor

În cursul dimineții de miercuri, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au vizitat vestigiile istorice de la Luxor și Karnak, care alcătuiesc un ansamblu u-nice în lume prin proporțiile și măreția lor.

Pe aceste meleaguri a fost vatra vestitiei Thebe, capitala străvechiului Egipt, unde, de-a lungul secolelor, au fost ridicate temple uriașe, ale căror pereți sint împodobiți cu hieroglife și cu miile de imagini, reprezentînd o veritabilă carte de istorie dîruită în piatră, gigantele statui și basoreliefuli, alei străjuite de sfînci — ce uimesc și astăzi prin perfecțiunea atînsă.

În timpul vizitei în Egipt a conducătorului partidului și statului nostru, tovarășul Bujor Almășan, ministrul minerelor, petrolului și geologiei, a făcut o călătorie la Hamrawein, unde, în baza acordului interguvernamental de cooperare economică și tehnică dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt, se execută, pe malul Mării Roșii, un complex industrial de fosfați, care urmează să aibă o capacitate de producție anuală de 1 200 000 tone mîneru fosfatice și 600 000 tone fosfat concectrat.

Pe alea din fața templului, mărginită de o parte și de alta de sfînci, oaspeții sint întîmpinați de guvernatorul provinciei Kina, generalul Abdel Salam Fawki, care oferă, în semn de omagiu, secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al României socialiste, cheia orașului Luxor.

De-a lungul întregii vizite, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, dau o înaltă apreciere acestor mărturii ale trecutului, rod al muncii și al geniului creator al unui popor înzestrat, care, astăzi, își făurește cu aceeași strălucită edificii de un alt gen, pune la slujba bunăstării și înfloririi patriei.

În cursul după-amiezii, oaspeții s-au reîntors cu avionul la Cairo.

Reportajele vizitei au fost realizate de: ADRIAN IONESCU ROMULUS CAPEȘCU NICOLAE N. LUPU Foto: ANGHEL PASAT

Fășan a avut convorbiri cu vicepremierul Mohamed Merzaban, cu ministrul industriei petrolului și resurselor miniere, Yahya Molla, cu ministrul agriculturii și ameliorării terenurilor, Mustafa El Gabali.

Convorbirile s-au referit la măsurile pe care urmează să le întreprindă cele două țări în vederea dezvoltării în continuare a schimburilor comerciale și a cooperării economice și tehnice între România și Egipt.

DINEU ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI ANWAR SADAT

Secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu, au oferit, miercuri seara, în sala de Palatul Abdin din capitala egipteană, un dineu oficial în onoarea președintelui Republicii Arabe Egipt, președintele Uniunii Socialiste Arabe, Anwar Sadat, și a doamnei Djihan Sadat.

La dineu au luat parte personalități ale vieții politice egiptene: Hussein El Shafei, Mahmud Fawzi, Hafez Badawi, Aziz Sedky, Sayed Marei, Mohamed Abdallah Merzaban, Mohamed Abdel Kader Hatem, Mamduh Salem, Mohamed Ahmed Sadek, Hafez Ismail, Murad Ghaleb, Yahya Al Molla, Osman

Assal, ambasadorul Republicii Arabe Egipt la București. A participat Khairi Al Saghir, președintele Adunării Naționale a Confederației Republicilor Arabe.

Au luat parte, de asemenea, tovarășii Ion Pățan, Corneliu Mănescu, Bujor Almășan, Titu Simu, ambasadorul României la Cairo, Ștefan Andrei, Constantin Mitea, Gheorghe Oprea și alte persoane oficiale române.

Printre invitații s-au aflat șefii misiunilor diplomatice acreditate la Cairo.

În cursul dineului, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, tovarășul Nicolae Ceaușescu și președintele Anwar Sadat au rostit toasturi.

Întîlnirea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu Yasser Arafat

Miercuri, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit la Cairo, cu Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei.

La întîlnire au participat, din partea Partidului Comunist Român, Ion Pățan, membru al C.C. al P.C.R., și Ștefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct al șefului secției internaționale a C.C. al P.C.R.

Din partea Organizației pentru Eliberarea Palestinei au participat Farouk Qaddoumi, membri al Comitetului Executiv al O.E.P., și Ribhi Awad, purtător de cuvînt oficial al Conferinței populației palestiniene, director pentru informații și relații externe.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a reafirmat solidaritatea P.C.R. și a poporului român cu lupta dreaptă dusă de populația pa-

lestiniană pentru dreptul la autodeterminare, pentru rezolvarea problemelor sale în conformitate cu interesele ei naționale, pentru a-și asigura condițiile care să-i permită să-și organizeze o viață liberă și independentă.

Yasser Arafat a explicat situația actuală a luptei populației palestiniene și schimbările și dificultățile cu care aceasta este confruntată. El s-a referit la obiectivul strategic al creării unui stat palestinian, democratic, în care să trăiască împreună, în conviețuire pașnică, musulmani, creștini și evrei.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a invitat o delegație a Organizației pentru Eliberarea Palestinei, condusă de președintele Yasser Arafat, să facă o vizită în România.

Invitația a fost acceptată cu plăcere, data urmînd să fie stabilită ulterior.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Întîlnire la sediul Uniunii Socialiste Arabe

La sediul Uniunii Socialiste Arabe a avut loc o întîlnire între Sayed Marei, prim-secretar al Comitetului Central al Uniunii Socialiste Arabe din Republica Arabă Egipt, și Ștefan Andrei, membru supleant al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim-adjunct al șefului Secției internaționale a C.C. al P.C.R.

La întîlnire au participat dr. Gaber Gad Abdel Rahman, secretar al C.C. al U.S.A. pentru problemele orientării și ideologiei, Ahmed Fouad și Fakhri Abdel Nabi, membri ai C.C. al U.S.A. și Loutfi El Kholi, responsabil cu problemele politice și cu relațiile internaționale ale Uniunii Socialiste Arabe.

În cursul convorbirilor s-a exprimat satisfacția pentru relațiile

existente între Partidul Comunist Român și Uniunea Socialistă Arabă, sublinindu-se, totodată, însemnătatea întîlnirii acestor rapoarturi în diverse domenii.

Ca urmare a discuțiilor avute, a fost semnat un acord de cooperare între Partidul Comunist Român și Uniunea Socialistă Arabă pe o perioadă de un an, în care se prevăd vizite reciproce de delegații pentru schimburi de păreri și pentru studierea experienței reciproce, consultării între secțiile Comitetelor Centrale în probleme de interes mutual, schimburi de informații și materiale, stimularea și promovarea relațiilor dintre organizațiile de masă din Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt.

CONVORBIRI ÎNTRE CORNELIU MĂNESCU — DR. MURAD GHALEB

La Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Arabe Egipt au avut loc, miercuri, convorbiri între ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, și ministrul afacerilor externe al Republicii Arabe Egipt, dr. Murad Ghaleb.

În cadrul convorbirilor, desfășurate într-o atmosferă cordială, s-a efectuat un larg schimb de opinii asupra problemelor internaționale actuale.

Funcționarii au participat la convorbiri și doi miniștri de externe.

Bujor Almășan la Complexul industrial de fosfați de la Hamrawein

În timpul vizitei în Egipt a conducătorului partidului și statului nostru, tovarășul Bujor Almășan, ministrul minerelor, petrolului și geologiei, a făcut o călătorie la Hamrawein, unde, în baza acordului interguvernamental de cooperare economică și tehnică dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt, se execută, pe malul Mării Roșii, un complex industrial de fosfați, care urmează să aibă o capacitate de producție anuală de 1 200 000 tone mîneru fosfatice și 600 000 tone fosfat concectrat.

Pe alea din fața templului, mărginită de o parte și de alta de sfînci, oaspeții sint întîmpinați de guvernatorul provinciei Kina, generalul Abdel Salam Fawki, care oferă, în semn de omagiu, secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al României socialiste, cheia orașului Luxor.

De-a lungul întregii vizite, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, dau o înaltă apreciere acestor mărturii ale trecutului, rod al muncii și al geniului creator al unui popor înzestrat, care, astăzi, își făurește cu aceeași strălucită edificii de un alt gen, pune la slujba bunăstării și înfloririi patriei.

În cursul după-amiezii, oaspeții s-au reîntors cu avionul la Cairo.

Reportajele vizitei au fost realizate de: ADRIAN IONESCU ROMULUS CAPEȘCU NICOLAE N. LUPU Foto: ANGHEL PASAT

Fășan a avut convorbiri cu vicepremierul Mohamed Merzaban, cu ministrul industriei petrolului și resurselor miniere, Yahya Molla, cu ministrul agriculturii și ameliorării terenurilor, Mustafa El Gabali.

Convorbirile s-au referit la măsurile pe care urmează să le întreprindă cele două țări în vederea dezvoltării în continuare a schimburilor comerciale și a cooperării economice și tehnice între România și Egipt.

TOATE TRACTOARELE SĂ FIE FOLOSITE LA ÎNTREAGA CAPACITATE!

(Urmare din pag. 1)

prafata prevăzută a fi cultivată cu floarea-soarelui. Alți tineri mecanizatori din „echipajul” de 16 al secției, condus de Gheorghe Popa (doar 3 sint trecuți de vîrsta utecistă), punea punct și la lucrarea de grăpare a ogorului efectuată de ei pe o întindere de aproape 900 hectare. Pentru că stadiul era așa de avansat (singura restanță mai mare era plantarea cartofilor pe 5 hectare, treabă de o zi pentru un singur mecanizator) se trecură la efectuarea arăturilor pe terenurile personale ale membrilor cooperatori și la reparatul combinelor. „Pînă la pînă la începutul pregătirii terenului în vederea însămînțării porumbului dispunem de cîteva zile libere, ne-am gîndit să le folosim pentru eventualele reparații și rezervele tractorului și pentru continuarea pregătirii combinelor — ne explică șeful secției. Intotdeauna am procedat așa și ne-a prins bine. Am fost în măsură de fiecare dată să dăm ajutor și altora”. Ajutor de care ar avea nevoie chiar vecinii lor de la Miclești, căci situația existentă o împune la aceeași dată mai trebuia însămînțată și sîcfa de zahăr pe jumătate din supra-

fața planificată de 110 hectare. Președintele unității, tovarășul Costache Turlea, motivează întîrzierea, „cam mare, ce-i drept” prin temperatura scăzută a solului. Informîndu-l despre realizările vecinilor ne vorbesc și despre niște rețineri și despre niște consecvențe organizatorice. Ineficiența și nejudicioasa folosire a tractoarelor ne apare și mai clar atunci cînd aflăm că mai sint de arat și 135 hectare restante din toamnă. Despre un eventual exces de umiditate care să fi împiedicat intrarea tractoarelor, nici vorbă — în această primăvară. Adevăratele cauze: dirijarea defectuoasă a tractoarelor și utilizarea doar parțială a timpului favorabil lucrului. De altfel, din discuțiile purtate cu cîteva mecanizatori a reieșit că nu rare au fost defecțiunile mecanice, fie chiar mărunte, care au scăzut cu multe ore timpul de folosire. O sumară analiză demostrează că procentul de utilizare al acestui timp e în medie de 60 la sută. Deficiențele sint și de partea conducerii unității tînînd de lipsa unei soliciții constante a unui control riguros, de buna organizare a echipelor de cooperatori și chiar

de aprovizionare cu baza materială necesară. Bunăoară, pe nici unul din cele 35 tractoare planificate nu au fost plantați cartofi. Cauza? „Nu am avut mașină de plantat, ne răspunde tovarășul președinte. Pe raza S.M.A. Soțlești nu există decît una care în prezent lucrează la cooperativa unde stăpînea își are sediul. Ni s-a comunicat, însă, că de pomicine vine la noi”. „Aveți material sădîtor pregătut?” — ne întrebăm noi, mai mult din interesul fără să anticipăm noi răspunsul care a urma: „Nu a venit deloc, pentru că ni s-a dat o repartiție ca să-l ridicăm de la Agromer Iași. Aclo însă ni s-a comunicat că trebuie să mergem tocmai la Bacău”. De bănuț cam ce ocupație va avea mașina de plantat cartofi o dată ajunsă la Miclești din moment ce unitatea nu are ce semăna. Dacă ritmul de lucru se va menține în continuare același nu e de mirare ca vremea însămînțării porumbului să sosească înainte ca semănăturile din epoca întii să se fi încheiat.

AUREL DRAGOȘ

MUNTEANU

Realitatea gindită sub lumina idealului

Scritorul a fost celebrat întotdeauna ca un om activ, participând la treburile cetății...

Alina care trece, se pot citi totuși permanentele unei tentative de a se depăși...

ANCHETA NOASTRĂ

PENTRU OPTIUNI REALISM

VIRGIL DUDA

Expresie a conflictelor autentice, semnificative

A devenit un loc comun afirmația că proza realistă se împune mai cu seamă prin „certitudinea de viață“...

bile, dar — chiar și într-o discuție — ne dăm seama că numai într-un asemenea plan de intensitate putem conta pe interesul celor cărora dorim să ne adresăm...

HORIA PĂTRAȘCU

Talentul în slujba descoperirii noului

OPTIUNI REALISM

Indiscutabil, realismul (în sensul larg al cuvântului, și aplicat la artă mai ales), pornește de la existența noului prin realitatea obiectivă...

socială și psihică a umanității. Și este interesant că în marile momente de criză ale literaturii — sau în momentele de aprinse speranțe conducătorilor...

Escamotarea conflictului puterilor se dovedește de foarte multe ori necunoașterii realității sociale și psihice...

Concluzia care mi se împune este dintr-o parte mai ferită cu puțință, și asta din două motive: de vedere și de adevăr...

mul (nu arareori extrem de dur) al actualității noastre cotidiene, alții inventează pur și simplu o realitate abstractă...

De multe ori tinerii au fost aceluia care au provocat discuțiile ce far lucrul acestora...

Tebuie să constat că de multe ori teama de epurarea lucrurilor pe nume izvârșite de fapt din neînțelegerea fenomenelor...

În nenumărate rânduri, conducerea de Partid și de Stat a discutat importanța artei, datorită artistului contemporan...

CRONICA TEATRALĂ

De aici înainte e probabil că „Escu“ să nu mai rămână cum s-a întâmplat atâtea vreme...

lamente bogate dar neumtor împerecheate, mobile somptuoase, țezure cu multe alături decorative...

Concluzia care mi se împune este dintr-o parte mai ferită cu puțință, și asta din două motive: de vedere și de adevăr...

„...ESCU“ de TUDOR MUȘATESCU la Teatrul „Giulești“

Scenă din spectacolul „...Escu“ la Teatrul Giulești

lamente bogate dar neumtor împerecheate, mobile somptuoase, țezure cu multe alături decorative...

VIORICA TĂNĂȘESCU

NOTE DE LECTOR

ANA BLANDIANA, ROMULUS RUSAN

CONVORBIRI SUBIECTIVE

Convorbirea aparține tradiției noastre publicistice și relevă un grad sporit de participare a societății la dialog...

PROȘI CONTRA DEZBATERI ?

„A apărut nu de mult în librăria romanului lui Marin Preda „Marile singuratic“...

bilcitate și interconținutul onora dintre participanți nu înseamnă foarte mult...

CARTEA DE FOLCLOR ȘI POLEMICA DE SUBSOL

Ca în orice domeniu al științei, și în folcloristică, dezbatere, confruntare, schimbare de păreri nu pot fi decât favorabile evoluției disciplinei...

Nu-i ușoară alegerea...

practic, folcloric, măcar un vers popular dialectal, altul propune „o sistematizare luzorie a folclorului care se prezintă verbalist, străin de contactul cu etnografia“...

CRONICA TEATRALĂ

Declarat polemică și cartea lui Ovidiu Brlia „Metoda de cercetare a folclorului“ (E. L. 1969), excelentă de altfel...

VICTOR BIBICIOIU

Succese ale forțelor patriotice sud-vietnameze

OFENSIVA DIN ZONA QUANG TRI CONTINUĂ • CUCERIREA BAZEI „ANNE” • THI-EU: „SITUAȚIA ESTE FOARTE CRITICĂ”

VIETNAMUL DE SUD (Agerpres). — Agenția „Eliberarea” informează despre continuarea cu succes a ofensivei declanșate de forțele patriotice din Vietnamul de Sud în zona localității Quang Tri. În pofida intenselor bombardamente efectuate de avioanele americane B-52, forțele patriotice au lansat o nouă serie de atacuri împotriva inamicului, care încearcă să recupereze într-un punct aflat la 6 km sud-vest de Dong Ha. Inamicul a suferit lozuri puternice în zona bazei „Anne”. Importanța strategică a trupeilor americani saigoneze situată la circa 15 km sud de Quang Tri.

Știri de ultimă oră anunță că baza „Anne” a fost cucerită de patrioți în noaptea de 3 spre 4 aprilie.

Acțiunile forțelor patriotice continuă și în provincia Thua Thien. Incearcă trupelor regulimului marionetă, de a ocupa poziții în apropierea orașului Hue, s-au soldat cu un eșec. Substanțiale forțele Naționale de Eliberare au sfârșit rezistența inamicului pe râul Qua Viet și au cucerit punctul de apărare care împiedica accesul către Hue. Deși o escadră de nave militare aparținând flotei a 7-a americane pătrunsă în gurile râului Qua Viet, cu intenția de a sprijini rezistența trupelor marionetă, ele au fost obligate de tirul neîntrerupt al artileriei forțelor patriotice să se retragă din nou în golful Tonkin. În cursul operațiunilor patriotice au scos din luptă peste 800 de militari inamici, au distrus 277 vehicule militare, între care 70 de tancuri și blindate, au doborât 4 avioane și capturat importante cantități de arme și muniții.

În cursul ultimelor zile, puterice atacuri ale forțelor patriotice au fost îndreptate și asupra șoselelor nr. 19 (An Khe-Pleik) și nr. 14 (Pleiku-Kontum), precum și asupra drumurilor strategice de acces ale inamicului din zona Platourilor Inalte. Ca urmare a acestor acțiuni au fost distruse peste 200 de vehicule militare inamice. La 4 aprilie, au avut loc puternice ciocniri în apropierea orașului Kotum, ale cărui împrejurimi au fost supuse unui intens bombardament.

După cum transmite agenția France Presse, șeful regulimului de la Saigon, Thieu, a declarat

în cursul unei reuniuni cu oficialități saigoneze că situația militară din Vietnamul de Sud este „foarte critică”.

DUPĂ CUM INFORMEAZĂ AGENȚIA ASSOCIATED PRESS, președintele Nixon a ordonat trimeres de la baza din S.U.A., a unei escadrelor suplimentare de aproximativ 20 bombardiere B-52 pentru a contracara puternica ofensivă a forțelor patriotice din Vietnamul de sud, lansată în ultima săptămână în partea septentrională a teritoriului sud-vietnamez.

Evidențind aprijinul crescut de care se bucură, pe plan național și internațional, Mișcarea Populară pentru Eliberarea Angolei, Agostinho Neto arată, în mesajul său, că nu este posibilă nici o rezolvare politică a problemei angoleze fără participarea M.P.L.A. El avertizează că toate încercările întreprinse de regimul colonialist portughez pentru a stăvili lupta forțelor patriotice conduse de M.P.L.A. și a instaura în Angola o administrație marionetă sînt sortite eșecului.

VIETNAMUL DE SUD. — Mercenarii saigonezi părăsind în derută una din bazele lor din nord în fața ofensivei recente a forțelor patriotice

VIETNAMUL DE SUD. — Mercenarii saigonezi părăsind în derută una din bazele lor din nord în fața ofensivei recente a forțelor patriotice

Un satelit sovietic și unul francez lansati cu o singură rachetă

MOSCOVA 5 (Agerpres). — Agenția TASS informează că în Uniunea Sovietică au fost lansată, la 4 aprilie, cu un singur rachetă purtătoare, un satelit de telecomunicații sovietic „Molnia-1” și unul francez „Molnia-1”. Ei s-au plasat pe o orbită eliptică, cu apogeul la 39.260 km, în emisfera nordică, și perigeul la 480 km, în emisfera sudică. Perioada de rotație este de 11 ore și 45 minute, iar înclinația orbitei de 65,6 grade.

Satelitul de telecomunicații „Molnia-1” este destinat să asigure exploatarea sistemului de comunicații la mare distanță

prin telefon și telegraf și să transmită programele postului central de televiziune al U.R.S.S. spre punctele din rețeaua „Orbita”, situate în zone ale extremității nord-vestice, Siberiei, Orientului îndepărtat și Astei mijlocii sovietice.

Satelitul francez „Mas” este destinat studiilor caracteristice diferitelor baterii solare în condițiile spațiului cosmic.

Lansarea acestui satelit a fost înfăptuită în conformitate cu programul de colaborare dintre Uniunea Sovietică și Franța în domeniul cercetării și folosirii spațiului cosmic în scopuri pașnice.

Alegerile prezidențiale din S.U.A. sînt, după caracterizarea rețelei „NEW WEEK”, în parte melodramă, în parte mare dezastre. Într-un spectacol de circ. Ca eveniment central al scenei politice americane, urmează să aibă loc pentru alegerea președintelui S.U.A. este o întimplare urcătoare, urmează să aibă loc o competiție și o competiție înaltă și nesfârșită — mistificatoare. O asemenea caracterizare deloc măgulitoare și generată de metodele comune, complicate și paradoxale prin inovațiile aduse de diferitele state pentru alegerea președintelui în mare, alegerile urmează să aibă loc în două etape: a) alegeri preliminare (anul acesta în 24 de state) care constituie un prim filtru; b) alegeri finale, care vor avea loc în toată țara și vor fi organizate în două etape: a) alegeri preliminare care vor avea loc în fiecare stat și în fiecare district electoral; b) alegeri finale care vor avea loc în fiecare stat și în fiecare district electoral.

S. U. A.: Cum se alege un președinte

ricianul numesc „old — line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apogeul: mil de polițieni din ambele partide își

incruceșează spațiile, candidații dau probe de elocință la televiziune, milioane de dolari sînt cheltuiți pentru broșuri propagandistice, înregistrarea voturilor, reclame colorate, ca plină la urne alegătorilor să-și declare opinea. Din cei 140 milioane de alegători se așteaptă că numai 85 de milioane vor veni în fața urnelor, majoritatea „absenților” neputînd de obicei să îndeplinească toate cerințele, de multe ori arbitrar ale legislațiilor statelor privind înregistrarea voturilor. Aproximativ 20 de milioane de tineri între 18 și 24 de ani vor avea pentru prima dată dreptul de a alege un președinte. Oricît ar părea de curios și de NT votarea direct pentru președinte, conform unei tradiții vechi constituite, nu se votează pentru candidații la președinție, ci pentru „electori”. După ce s-a decis să se alege un candidat în plus sistemului electoral complicat. Candidatul care are cele mai multe voturi într-un stat, este obligat să participe la o conferință de partid sau la o convenție în statul respectiv, unde se decide asupra candidaților care vor participa la alegerile prezidențiale. În 1968, George Wallace din Alabama a câștigat 14 la sută din voturile prezidențiale sub steagul Partidului Independent. Democrații primesc în general voturile tinerilor, negrilor, colțierilor, locuitorilor de la orășele, minorităților, pe cînd republicanii dispun de un electorat format în majoritate din fermieri, funcționari, protestanți, alegători mai în vîrstă, businessmeni. Cum pe termen lung un partid nu înfrungete majoritatea, el încearcă să obțină voturile unor alegători de alte afilieri politice.

La alegeri preliminare candidații luptă pentru atragerea a cel mai mare număr de voturi la convenția națională a partidului. Dacă pentru republicani desemnarea lui Richard Nixon este o certitudine, pentru democrați, alegerile preliminare trebuie să selecționeze pe unul din cei 11 candidați. Căsușorul voturilor pe care-l adună un candidat într-un stat la alegerile preliminare este înregistrat într-un anumit număr de delegați din cei 306 ai convenției democratice (de exemplu Florida are 8 de locuri de delegați în con-

venție). Fiecare candidat are înțelesul să obțină cel mai multe voturi și deci delegații care îl vor asigura desemnarea ca opozent al lui Richard Nixon. În unele state delegații sînt obligați să voteze pentru candidatul lor, în altele, delegații sînt liberi să se orienteze la fața locului, la convenție. Anul acesta democrații au încercat să introducă noi reguli de selecționare a delegaților prin limitarea puterii de influențare a ceea ce am-

denumim „old-line bosses” (sefi vinticii). În șapte state lista candidaților este practic nelimitată, oficialii puțini introduce orice nume care li se pare mai sonor și cu șanse de a smulge voturi pentru partidul lor. Senatorii Kennedy a trebuit să trimită adrese în scris că refuză să intre în competiție pentru a fi radiat de pe aceste liste.

Alegerile preliminare ducă patru luni, din martie până în iunie, în state industriale ca Ohio și Illinois, foarte mari ca populație și California. Convenția democratică se întrunește la Miami Beach după trei săptămâni de la încheierea alegerilor preliminare, iar republicanii vor intra în acțiune pe 21 august. Dacă la convenție nici un democrat nu înfrungete majoritatea, atunci „old-line bosses” vor intra în acțiune pentru realinierea delegaților.

În momentul în care se cunoaște și numele candidatului democrat la președinție, agitația pentru campania electorală atinge apoge